

GOEDE VRIJDAG.

O dag des doods, o dag des levens,
Gevreesd en toch begeerd!
Ge ontzet en gij vertroost mij tevens,
Zoo vaak gij wederkeert.
Gij zaagt Gods eigen Zoon gebonden,
Bezwijken in Zijn bloed;
Maar ook, het handschrift mijner zonden
Vernietigd aan Zijn voet.

Zijt Gij, o Heer, aan 't kruis geslagen
Om 't geen *ik* overtrad?
Hebt Ge, eer mijn oogen 't daglicht zagen,
Mij alzoo lief gehad?
Ontneem dan, daar ik voor U kniele,
Mij dit zelfzuchtig *Ik*,
En word de liefde mijner ziele,
Tot aan mijn jongsten snik!

Dan licht steeds in den dag van heden
Me een *Goeden Vrijdag* aan,
Die mij met psalmen en gebeden
Ten kruisberg op doet gaan!
Die mij ziet lijden aan Uw wonden,
En sterven aan Uw dood,
Mijn ouden mensch met al mijn zonden
Begravende in Zijn schoot.

J. J. L. TEN KATE.

De Afname van het Kruis

Caspar de Crayer.